

VET VERDIENT GOED

(The Fat of the Land)

Komedie in twee bedrijven

door

Pat Cook

vertaling

Menno Kloosterhuis

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VET VERDIENT GOED - THE FAT OF THE LAND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PAT COOK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 1997 © PAT COOK

Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

OVER DE AUTEUR: PAT COOK. De eerste keer dat Pat Cook het genoegen smaakte zijn werk in druk te zien verschijnen was toen hij nog op de high school in Frankston (Texas) zat en voor de schoolkrant schreef. Daarna schreef hij tijdens de zomer een column voor het plaatselijk nieuwsblad. Pas toen hij college liep en de filmversie van *The Odd Couple* van Neil Simon zag, besloot hij te proberen toneelstukken te schrijven. Zijn eerste eenakter, *The Boys in the Hall*, een stuk over het leven in studentenhuizen, werd uitgevoerd op het Lon Morris Junior College in 1968 en ligt sindsdien in een of ander vergeten vuilnisvat. Nadat hij verhuisd was naar Houston kreeg hij al snel andere schrijfoverdrachten van AstroWorld en voor educatieve radio, nachtclubs en lokale televisie. Zijn eerste toneelstuk werd zes jaar later gepubliceerd. Maar het schrijven was nog steeds iets wat hij er bij deed naast diverse andere baantjes als pianospelen in een pizzatent, acteren in lokale reclamespots, industriële films en op het toneel, decors bouwen en het verkopen van piano's en orgels. Er werden echter steeds meer stukken van hem gepubliceerd en ondertussen had zijn vrouw, Rose Ann, hem de vreugde van het gebruik van een computer bijgebracht. Dit, gekoppeld aan zijn overtuiging dat hij al het andere moest laten vallen om fulltime te gaan schrijven, bleek een keerpunt in zijn leven te zijn. Hij heeft bijna honderd toneelstukken geschreven die bij zeven verschillende uitgeverij zijn uitgegeven. Diverse daarvan zijn in het Nederlands en Duits vertaald. Hij gelooft sterk in de oude uitdrukking: "Hoe harder ik werk, hoe meer het geluk me toelacht" en dat iedereen een verhaal te vertellen heeft, een droom najaagt. "En", zegt hij, "geloof me, als ik het kan, kan iedereen het!"

THE FAT OF THE LAND

by

PAT COOK

PERSONEN:

GEMMA GLITTER - een professionele fitnessgoeroe. Ongeveer 40 jaar. Ze is zowel geestelijk als lichamelijk heel fit. Weet wat ze wil.

PAULA BOT - Een "eeuwige" patiënt in het gezondheidscentrum. Ongeveer 35 jaar. Heeft gevoel voor humor.

ALIE SUIKERBUIK - ook een patiënt in het gezondheidscentrum. Ongeveer 40 jaar. Zij is het klagerige type.

NEL BAKKER - ook patiënt. Ongeveer 30 jaar. Zij is een beetje een pappa's kindje.

BEA PLATJE - ongeveer 30 jaar. Is ook patiënt in het gezondheidscentrum en is nogal een warhoofd.

ANS DE WILJES - ook zo'n "eeuwige" patiënt, die in en uit het gezondheidscentrum loopt. Ongeveer 40 jaar.

JOHAN DE WIT - taxichauffeur en de stem van de buitenwereld.

SASKIA HELMHOLT - secretaresse, boekhouder en allround medewerker in het gezondheidscentrum van Gemma. Ongeveer 25 jaar. Serieus type.

FRANK JAGER - als biochemicus net aangenomen bij het gezondheidscentrum. Hij is ondanks, dat hij steeds grappig uit de hoek wil komen, ook erg charmant.

DEBORA ALSERDA - een journaliste van een krant. Ongeveer 30 jaar. Ze staat snel klaar met haar camera en haar mening.

HARRIE SUIKERBUIK - al 18 jaar getrouwd met Alie. Wordt niet begrepen door haar. Is wel gek op d'r. Ongeveer 45 jaar.

FIGURANT - als lichaam in een wasmand.

DECOR:

Het toneel is de centrale ruimte in "Gemma Glitters" gezondheidscentrum. Hier bevindt zich ook de balie. Links voor op het toneel zit de deur naar buiten. Rechts voor heb je de deur, die leidt naar de slaapkamers van de gasten/patiënten. Midden achter zit een boog, waardoor men zowel linksaf (naar buiten), als rechtsaf (naar de wasgelegenheden/sauna) kan. Links aan de zijkant staat een bureau, waarachter twee bureaustoelen staan. Ook staat er een dossierkastje. Aan de rechterwand (en achter) staan 6 stoelen, die gebruikt worden als de patiënten les hebben, en dan desgewenst neergezet kunnen worden. Rechts in de hoek staat een schrijfbord op wielen. Verder is er een weegschaal aanwezig. De ruimte kan verder naar smaak ingericht worden.

EERSTE BEDRIJF

SCÈNE 1

Als het doek opgaat is er eerst niemand. Even later komt Gemma joggend het toneel op, duidelijk van buiten komend. Terwijl ze naar het midden jogt, zingt ze steeds dezelfde instructie.

GEMMA: Werk aan die spieren, werk aan je motor, werk aan die spieren, werk aan die spieren en... *(ze stopt en haalt diep adem)* rust. En nu, zoals altijd, de spieren lekker losmaken. Ik wil graag dat jullie... *(ze draait zich om en ziet dat ze alleen is)* Meiden? Waar zijn jullie gebleven? *(ze jogt terug naar de boog en kijkt links in de hal)* Kom op, meiden!! Kom op nou. Goed zo! Stevig doorlopen, bouw aan die spieren. *(achter het toneel valt iets hard op de grond)* Oké, geeft niks, dat ruimen we later wel op, als we met de gewichten gaan werken. Kom op, werk aan je motor, werk die... *(er valt weer iets, gevolgd door veel gekreun)* Oké, wacht. Nee, haar niet helpen. Kom op, Alie, opstaan! Goed zo, en nu hierheen. Jog jezelf naar een gezond lichaam. Werk aan die... *(weer een vallend geluid)* Wacht, is ze gewond?! Nee, Nel, ga nou niet liggen. En, één en twee, en, één en twee, deze kant op. Goed zo. Kom op! Keurig. *(ze komt weer joggend het toneel op, draait zich om naar achteren om haar patiënten te kunnen zien. De eerste die achter haar aan komt is, Paula, die meteen als ze opkomt plat op haar buik op de grond valt. Alie, Nel en Bea komen erachter aan en struikelen over haar. Ze zijn allemaal buiten adem en hijgen enorm. Gemma blijft op de plaats door joggen)* Werk aan die spieren, werk aan je motor en, één en twee, en, één en twee... *(Nel strompelt naar een stoel, gaat op haar knieën ervoor zitten en legt haar hoofd op de stoel. Bea gaat op een andere stoel zitten en houdt haar hoofd in haar handen. Alie blijft als enige staan, maar maakt een gebaar alsof ze ook naar de stoelen wil, maar ze kan niet meer)* Nou, was dat niet geweldig?! *(haar enthousiasme wordt begroet met nog meer gehijg)* Ik zeg jullie, we doen het steeds beter. *(het hijgen stopt even, als ze Gemma dapper aanstaren. Dan gaan ze weer door met zwaar ademen)* Het gaat steeds beter. Veel beter dan gisteren. Voelen jullie het zelf ook? *(ze doet wat rekoefeningen op de plaats)* Het is de warmte van goede gezondheid, dat je nu door je aderen voelt vloeien.

PAULA: Ik voel mijn benen niet meer.

GEMMA: De adrenaline, dat de fitheid erin pompt en het vet eruit.

BEA: *(kijkt scheel)* Ik zie dubbel. Ik kan mijn ogen niet recht krijgen.

ALIE: Ik zag mijn leven aan mij voorbij gaan! Logisch, het liep harder dan ik.

PAULA: Help me alsjeblieft, iemand?!

NEL: Waar ben ik tegenaan gelopen? *(Bea steekt haar hand op)*

ALIE: Welke keer bedoel je?

NEL: Snel, ik geloof dat ik flauwval. *(ze leunt tegen Alie)*

GEMMA: Nu niet opgeven. Jullie weten toch, dat we na het rennen altijd goed onze spieren moeten oprekken?! Iedereen!

BEA: *(kijkt weer scheel)* Ik zie de aderen in mijn ogen!! Het lijken wel rode bliksemflitsen.

ALIE: Dat is je eigen bloed.

BEA: Ik wil mijn eigen bloed niet zien.

ALIE: Ik wil HAAR bloed zien!!

PAULA: Hoort iemand mij?!

GEMMA: *(gaat naar Paula)* Kom op, Paula, opstaan. *(de anderen gaan allemaal op een stoel zitten)*

PAULA: Dat is het gemeenste, dat iemand ooit tegen mij gezegd heeft.

GEMMA: Kom op, je kunt het.

PAULA: Je krijgt twintig Euro, als je me met rust laat.

GEMMA: Ach, Paula, dat is gewoon je lichaam, dat om koolhydraten schreeuwt.

PAULA: Niks koolhydraten, mijn lichaam wil chocola! Hallo. *(ze zwaait naar de anderen. Twee zwaaien terug)*

GEMMA: *(helpt Paula naar een stoel)* Kom op, gewoon je ene been voor de andere zetten.

PAULA: Dat moet je mij niet zeggen! Zeg dat maar tegen mijn benen. *(eindelijk valt ook zij in een stoel)*

GEMMA: Nou, gelukkig, jullie ademhaling gaat alweer een stuk beter. *(gaat naar het bord)*

NEL: Dat komt, doordat ik vanuit elk gat in mijn lichaam adem. *(Alie, die naast haar zit, gaat op een andere stoel zitten)* Ik zweer het, ik hoor mijn oren hijgen.

GEMMA: *(bij het bord)* Oké, wat zijn we nu eigenlijk aan het doen? *(ze tekent een hart)* Dit is jullie hart.

BEA: Heb jij er wel één?!

ALIE: O nee, niet het hart. *(tegen Nel)* Ze gaat ons het hart laten zien.

NEL: Hou haar tegen.

GEMMA: *(kijkt ze aan)* Willen jullie gewoon opgeven?! Oké, iedereen, die wil opgeven, moet nu haar hand opsteken. *(niemand beweegt)*

ALIE: Je weet best wel, dat we onze armen niet meer omhoog kunnen krijgen.

PAULA: Zelfs mijn haar is moe.

GEMMA: *(terug bij het bord)* Goed, dit is dus jullie hart. En wat doet vet met jullie hart??

ALIE: Ze wil, dat we nadenken.

PAULA: Mijn hersens zijn te moe.

NEL: Precies, ik zou best een lekker tukkie willen doen.

GEMMA: *(tekent een jasje om het hart)* Het komt eraan en gaat om je hart zitten als een jasje. En wat gebeurt er dan? Er komt nog meer vet bij, dat als een windscherm om dat jasje gaat. *(tekent een windscherm om het jasje)*

BEA: Ik heb frisse lucht nodig, het is veel te heet hier.

GEMMA: Dat is gewoon hoe jij je nu voelt, Bea.

BEA: Ik voel me net een gebraden kip.

NEL: O, zeg dat nou niet.

ALIE: Mag dit allemaal zomaar?!

BEA: Echt, ik heb airconditioning nodig. *(ze klopt op haar lichaam)* Dit vlees moet allemaal koel gehouden worden.

GEMMA: En wat gebeurt er dan? Er komt nog meer vet aan. *(ze tekent een regenjas erom heen)* Als een soort regenjas. *(Johan komt op van links)* Onthoud dit goed! Wat ben jij nou aan het doen?! *(ze knikt naar Johan, dat hij verder kan komen)*

ALIE: O, ik beet op mijn tong.

PAULA: Heb je zo'n honger?

JOHAN: Taxi! Ik ben gebeld, dat ik iemand moet ophalen.

GEMMA: Dat klopt. *(tegen de anderen)* Als ik terugkom, staat iedereen weer klaar.

BEA: Heeft ze het tegen mij?! Ik heb nog nooit zoveel gelopen in de laatste 15 jaar.

GEMMA: Ik haal haar even. *(ze gaat door de deur rechts af)*

JOHAN: Prima.

NEL: Kom op, staan heeft ze gezegd. *(terwijl hij staat te wachten, haalt Johan een Mars uit zijn zak. Als hij naar de anderen kijkt, draait hij zich met de rug naar hen toe, voordat hij de wikkel eraf haalt. Bij het eerste geritsel van de wikkel, houdt de groep op met hijgen, gaan ze rechtop zitten en kijken rond)*

PAULA: Wat was dat?!

NEL: Ssst, wacht eens. *(ze luistert. Johan is nog steeds bezig de wikkel eraf te halen)* Volgens mij is het een Mars... extra lang. *(als één persoon draait de groep zich naar Johan en staart hem aan. Hij ziet dit en glimlacht gedwee en doet de wikkel weer om de Mars)*

JOHAN: *(in zichzelf, een beetje bang)* Tjonge, moet je ze zien.

ALIE: Hij heeft een Mars! *(ze staat op en kijkt nog eens beter)* En hij denkt dat hij ons voor de gek kan houden. Ik ken die blik.

BEA: Oké, luister. Als jullie drieën hem nou vloeren, dan pak ik die Mars.

NEL: Dat is goed, maar je begrijpt natuurlijk wel, dat zo gauw jij die Mars hebt, wij jou grijpen.

BEA: Hè?!

NEL: Het is niet persoonlijk bedoeld, hoor. *(de dames gaan staan en richten zich op Johan)*

JOHAN: Volgens mij heb ik dit een keer in een aflevering over leeuwen op Discovery Channel gezien. Ik begrijp nu hoe een zebra zich voelt. *(hij doet de Mars terug in zijn binnenzak en houdt zijn handen voor zich uit)* Kijk! Helemaal weg. Ik heb niks. Niks.

NEL: Het is nu of nooit!

BEA: Pak hem!! *(de dames komen allemaal, zo goed als ze kunnen, naar Johan toe. Hij probeert weg te komen)*

JOHAN: Zeg, kunnen we misschien even rustig aan doen?! Ik heb niks.

PAULA: *(dreigend)* Luister, maak je niet dik.

JOHAN: Daarom zijn jullie hier toch, hè? *(de dames komen grommend achter hem aan. Hij loopt achterwaarts weg)* Ze hebben me over dit centrum verteld. Ze hebben me gewaarschuwd, maar ik heb natuurlijk weer niet geluisterd.

ALIE: Geef ons gewoon die Mars en er gebeurt je niets.

JOHAN: Hé, ik wil geen problemen. *(hij beweegt verder achteruit en gaat de deur rechts voorbij. Op dat moment komt Gemma binnen. De dames beginnen spontaan oefeningen te doen)*

ALIE: En één en twee, en één en twee...

GEMMA: Heel goed, zo moet dat. *(Johan verstopt zich achter Gemma)* Wat ben jij nou aan het doen??

JOHAN: Heel goed, blijf met die rustige toon praten. *(hij duwt haar, als een gijzelaar, voor hem uit naar de deur rechts)* Wat je ook doet, maak geen oogcontact. Ze voelen, dat er eten is.

GEMMA: Wilt U ophouden! *(ze stopt en draait zich naar hem om)* Ik denk, dat ik wel weet... wacht. U heeft wat bij zich, hè?!

JOHAN: Ik heb nog geen ontbijt gehad, dus ik... *(hij wacht, draait dan zijn hoofd af en haalt de Mars uit zijn zak. De dames stoppen direct met de oefeningen en staren wellustig naar de Mars)*

NEL: Ik heb hier over gedroomd vannacht.

GEMMA: Aha, dat dacht ik wel. Mag ik? *(Johan knikt, en zij pakt de Mars. Ze gaat ermee naar de anderen en houdt hem als een fakkel omhoog)* Zien jullie dit?

PAULA: *(licht spottend)* Is dat niet een... èh... stuk chocola?

GEMMA: Nee.

NEL: Het lijkt wel op chocola.

BEA: Het ruikt naar chocola.

GEMMA: Dit is jullie vijand!!

BEA: Misschien kunnen we onze problemen uitpraten.

ALIE: Ja, en dan weer goed maken. *(ze likt haar lippen af)*

GEMMA: Hier vechten jullie nu tegen.

JOHAN: Het spijt me enorm.

GEMMA: Nee, nee, U hoeft zich niet te verontschuldigen. Zij moeten leren naar deze dingen te kijken en zich dan om te draaien. *(ze wijst met de Mars naar het bord)* Weet je wat dit is?

JOHAN: Het lijkt op een hart... dat uitgaat. Naar een plek, waar het heel koud is.

GEMMA: Het is waar deze mensen beloofd hebben tegen te vechten! *(bij "deze mensen" zwaait ze met de Mars langs de groep. Ze proberen allemaal de geur van de Mars diep op te snuiven)*

JOHAN: Ik zou ze niet zo plagen, als ik U was.

GEMMA: *(geeft de Mars terug aan Johan)* Nog even, en je herkent ze niet meer terug.

JOHAN: Ja, en als U niet net op tijd terug gekomen was, had U mij niet meer herkent. *(hij stopt zijn Mars terug in zijn zak)*

GEMMA: *(naar deur rechts)* Ans? *(Ans komt op van rechts. Ze heeft een koffer bij zich)*

ANS: Ik ben klaar. *(ze zet haar koffer neer en glimlacht naar de anderen)* Nou, tot ziens, allemaal. *(met een wijde boog loopt Johan naar de koffer, terwijl hij de groep in de gaten blijft houden. Dan pakt hij de bagage op)*

PAULA: Tot ziens, Ans. We zullen je missen.

ALIE: Je bent een voorbeeld voor ons allemaal.

NEL: Twintig kilo!!

BEA: We zijn trots op je.

GEMMA: En dat moeten jullie ook zijn! Ans? *(ze pakt een weeg-schaal)*

ANS: Ach, vooruit, voor de laatste keer. *(ze loopt naar de weeg-schaal, maar stopt dan)* Wacht even. *(ze doet haar jas uit en geeft die met haar tasje aan Gemma)* Zo, nu kan ik... wacht. *(ze doet haar ketting en oorbellen af en geeft die eveneens aan Gemma)* Goed, ik denk dat ik nu... deze nog. *(ze trekt haar schoenen uit en zet die op de grond)* Nu weet ik zeker, dat ik... wacht... *(ze wil haar rok uitdoen)*

JOHAN: Hé, hò, wacht even, ik ben getrouwd, hoor!

GEMMA: Ans!!

ANS: Oké, goed, vooruit dan maar... *(ze ademt diep in en kijkt naar de anderen)* En?!

GEMMA: *(kijkt naar de weegschaal)* Nou, moet je nagaan! 21 kilo!! Vanaf nu is ze 21 kilo kwijt! *(tegen Ans)* Je mag je weer aankleden,

hoor.

ANS: En dat heb ik allemaal aan jou te danken, Gemma. *(ze pakt al haar spullen en doet ze weer aan)*

GEMMA: Nee, Ans, dat heb je helemaal zelf gedaan. Maar nu komt de echte test. *(ze maakt een groot gebaar naar de buitendeur)* Vandaag ga je weer naar buiten. In de grote verleidelijke buiten- wereld, met zijn hoge calorieën, vette gebak, lekkere snacks en cafetaria's. Kun je daar weerstand tegen bieden??!

ANS: *(recht de rug)* Ik ga mijn uiterste best doen.

GEMMA: Dat weet ik. Hou je ons op de hoogte, van je vorderingen? Ik stop dan alles in je dossier.

ANS: *(doet haar jasje aan)* Ik ga zelf ook een dossier bijhouden. Daar stuur ik dan wel een kopietje van.

ALIE: Ja, maar stop er dan wel een koekje bij. *(Nel moet hier om lachen)*

GEMMA: Gewoon nee durven zeggen.

ANS: Ik weet het. Ik was altijd zwak en moest alles eten wat ik zag. *(draait zich om naar Johan, die snel met de koffer links af gaat)* Ik geloof, dat ik hem een beetje bang gemaakt heb.

BEA: Voorzichtig hè, hij heeft iets bij zich!

ANS: Hè?? *(Gemma leidt haar naar de deur, links)*

GEMMA: Ga nu maar en onthoud wat je hebt bereikt. Wees sterk!

ANS: Ja.

GEMMA: Wees trots!

ANS: Ja.

GEMMA: Tot ziens, Ans.

ANS: Tot ziens. Als jullie ook allemaal klaar zijn, bel me dan. Dan gaan we heerlijk... dan gaan we eens lekker... èh... *(tegen Gemma)* Wat kunnen we eigenlijk gaan doen?!

GEMMA: Jij kunt nu gaan!

ANS: Tot ziens. *(ze gaat links af)*

GEMMA: Weer een geslaagde patiënt, die tevreden weggaat. Je ziet wat je kunt bereiken als je maar wilt.

ALIE: Kunnen we niet gewoon onze monden laten dicht naaien?

GEMMA: Oké, tijd om weer eens naar ons zelf te kijken. *(ze pakt een clipbord van de receptie en loopt richting stoelen)*

NEL: Moet dat echt?!

GEMMA: Kom op, allemaal. *(ze gaat zitten en gebaart dat de anderen dat ook moeten doen. Ze mompelen allemaal in zichzelf en gaan schoorvoetend zitten)* Goed, volgens mij waren we gisteren bij Bea gebleven. *(wijst naar Bea)*

BEA: *(gaat staan)* Ja. *(ze kijkt naar de anderen)* Ik ben dik!! *(gaat weer zitten)* Zo, dat lucht op.

GEMMA: Bea?! *(geeft aan dat ze weer moet staan)*

BEA: O! *(gaat staan. Op een zangerige manier, alsof ze dit al veel vaker heeft moeten zeggen)* Ik ben altijd al dik geweest. Zelfs als kind was ik dik. En toen ik ouder werd, bleef ik dik. Dik kind, dikke tiener en dikke volwassene. Dik en ik, we horen bij elkaar.

GEMMA: En waarom ben je dik, Bea?

BEA: Eh... zware botten??

GEMMA: Nee.

BEA: Langzame stofwisseling?

GEMMA: Nee.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto